

Edició especial Obres

or i flama

Revista d' El Centre Moral i Instructiu de Gràcia
"EL CENTRE"

Sumari

EDITORIAL

HISTÒRIA D'UN LLARG PROCÉS

EL PERQUÈ D'AQUEST NÚMERO

ENTREVISTA AMB...

PARLEM DE LES OBRES AMB...

L'ARQUITECTURA DE LES OBRES...

DURANT LES OBRES

I EL RESULTAT ÉS...

Direcció i redacció:

David Gallach

.....

Correcció

ortogràfica:

Marta Bayo

Col·laboradors

en aquest número:

Joan Guinart

Carlos Pablos

Eduard Saboya

Francesc Guerrero

Albert Saboya

Fotografies:

Clàudia Escarré

Joan Guinart

Lluís Martín

Maquetació:

DBcoop sccl

Impressió:

DeBarris sccl

Dipòsit legal:

B-31748-2011

Editorial

Benvolgut soci/ sòcia,

Ja ha passat un any des de l'acabament de les obres del Centre, un any on hem treballat per continuar adequant les nostres dependències. Per nosaltres i quan dic nosaltres, em refereixo a tots els socis, ha estat un gran esforç, tant econòmic com de feina, ja que tothom ha hagut que fer més del que comporta la temporada, però tot sigui pel futur de la nostra Entitat.

Hem fet una petició econòmica i extraordinària al soci, i des d'aquí vull agrair la vostra col·laboració, però també vull deixar palesa la poca implicació general en un moment tan extraordinari i de tanta necessitat, ja que les aportacions no han estat a l'alçada del que ofereix la nostra Entitat al soci, i sobretot a les seccions i grups. Es van demanar encara que fossin petites aportacions, però el resultat no ha estat el que esperàvem.

Encara es pot col·laborar si així ho desitgeu.

A la passada assemblea es va informar al soci, que és qui ens ha donat el seu recolzament, de com estava la situació pel que fa a la llicència d'activitats, i de tots els passos que des del consell directiu s'han fet i queden per fer. Es va informar d'una manera clara i sense tapar res, del que s'ha

fet i queda per fer.. Crec que el soci ha de conèixer els fets, i si en algun moment no va agradar la manera de fer-ho, el que sí puc dir, és que aquesta era la realitat del moment, i el soci n'ha d'estar informat.

Hem aconseguit una fita que era impensable fa uns anys, i hem assegurat el nostre futur, perquè o arriscàvem o el futur era bastant incert per a tots.

El consell directiu ha estat reelegit per tres anys més, tres anys que us asseguro treballarem igual que aquests passats sis anys, intentant marcar una pauta de modernitat i de futur, a les portes dels 150 anys d'història del Centre.

Aquest Or i Flama, exclusiu d'obres, parla de tot el que hem fet. També opinen a través d'una enquesta les persones que han estat involucrades en les obres. I volem que aquest Or i Flama sigui un testimoni de la feina feta, i un document que els nostres socis tindran en el seu arxiu. Però, sobretot, un testimoni de futur, del nostre futur.

Una forta abraçada per als nostres socis / sòcies i des d'aquí us demano que col·laboreu amb la nostra Entitat, que el dia a dia sigui per tots una implicació constant.

Carlos Pablos

3

la mamma

**C. Villarroel, 247-249
08036 BARCELONA**

Història d'un llarg procés

Quan fa més de tres anys i mig vam descobrir que més parets dels camerinos del teatre estaven abombades i amb risc d'esllavissament, va començar una aventura que en primer lloc va generar una greu preocupació al Consell Directiu i que al final ha esdevingut una garantia de futur per a la nostra entitat.

El primer que es va fer en aquells moments, va ser instal·lar una estructura de fusta que protegís les parets malmeses i sol·licitar immediatament un permís d'obres al Districte de Gràcia.

La llicència d'obres es va denegar, ja que El Centre, com moltes entitats històriques de la nostra ciutat, no disposava de la corresponent llicència d'activitats. El fet de no disposar de l'esmentada llicència, significava que era preceptiu adequar l'Entitat al que contempla la normativa vigent per a locals de pública concurrència, amb el risc de que, si no es feia, el Centre podria ser sancionat amb el tancament en qualsevol moment.

S'havia constituït una Comissió d'Obres, es va contactar amb tècnics que haurien de desenvolupar els projectes d'arquitectura i d'enginyeria i es va contactar amb diverses empreses. L'adequació d'El Centre a la legalitat significava una inversió a l'entorn dels 500.000 euros.

La preocupació del Consell Directiu era molt gran, ja que la xifra que precisàvem era importantíssima per les possibilitats econòmiques de la nostra entitat.

Però en aquells moments tan complicats, l'Institut de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona va convocar una subvenció destinada a l'adequació a normativa de teatres d'ateneus i entitats culturals com la nostra. Se'ns va obrir una porta a l'esperança i vam dedicar tots els nostres esforços a poder optar a aquesta subvenció.

A les bases de la subvenció indicava que era imprescindible la presentació d'un projecte d'arquitectura visat pel Col·legi d'Arquitectes. La data límit de presentació era el 30 de setembre de 2012 i la nostra entitat jugava amb un inconvenient davant d'altres, ja que el fet que l'edifici d'El Centre estigués considerat Patrimoni Històric de la ciutat de Barcelona ens obligava a que el projecte d'arquitectura s'hagués de presentar al Col·legi d'Arquitectes, havent estat prèviament aprovat per Patrimoni de l'Ajuntament de Barcelona.

Finalment vam poder presentar els projectes d'arquitectura i d'enginyeria, adequadament aprovats, a l'Institut de Cultura dins de la data límit i en un acte que va tenir lloc a la Sala de Premsa de l'Ajuntament de Barcelona, presidit pel Regidor de Cultura, Jaume Ciurana, i amb la presència i acompanyament de la Regidora del Districte de Gràcia, Maite Fandos.

Se'ns va comunicar oficialment la concessió d'una subvenció de 215.000 euros, el 54,5% del projecte d'adequació de la nostra Sala d'Actes a normativa, tal i com es

contemplava a les bases de la subvenció.

Seguidament vam tramitar, després de l'aprovació del Consell Consultiu i de l'Assemblea Extraordinària de socis, un préstec hipotecari de 240.000 euros a una entitat de crèdit catalana, que tot i les dificultats del moment, se'ns va concedir.

Dins de les nostres possibilitats, el Consell Directiu ja havia destinat part dels ingressos dels darrers dos anys a aplicar-los en el futur a les obres de remodelació i adequació de l'entitat. Amb aquests diners, els de la subvenció i el préstec hipotecari hem pogut fer front a les despeses que han significat les obres.

Es va preveure l'inici de les obres pel 30 de Juny de 2013 i la finalització de les mateixes pel 30 de setembre. Tot amb un treball importantíssim i professionalment impecable per part dels tècnics i de les empreses contractades, vam poder obrir el Centre a les seccions, per tal de poder posar en ordre la seva documentació i el seu material. Això va tenir lloc el 4 d'octubre. Finalment, el Centre va obrir a tots els socis el dimarts 7 d'octubre.

El 25 d'octubre de 2013, a la Sala d'Actes del Centre i en un acte molt emotiu, vam estar acompanyats de la Presidenta del Districte de Gràcia, dels Regidors de l'Ajuntament de Barcelona, de consellers del Districte, del President de l'Institut de Cultura, dels Presidents de

les Entitats del G6 i d'altres de la Vila de Gràcia. També van assistir representants de la Generalitat de Catalunya així com un gran nombre de socis que van omplir a vessar la platea i els dos amfiteatres amb l'assistència de més de 250 persones. Es van inaugurar oficialment les obres portades a terme.

Com he comentat en varies reunions amb socis, seccions i amb representants de les entitats que tenen la seva seu a casa nostra, aquestes obres no canviaran d'una manera extraordinària la nostra Entitat. Entre els canvis destaca la segona porta que s'ha obert a la façana, s'han instal·lat uns nous banys adaptats a normativa, s'ha instal·lat un ascensor, s'han arreglat els camerinos del teatre que també s'han pintat,

s'ha dotat l'espai d'una nova il·luminació i de noves taules tècniques de so i llum i s'ha incorporat un nou teló.

Però aquestes obres signifiquen dotar al Centre de més seguretat, de noves sortides d'evacuació, de supressió de barreres arquitectòniques, de protecció activa i passiva contra el foc, etc.

D'aquesta manera s'ha ignifugat tota la sala d'actes, s'han instal·lat dues cortines d'aigua, a l'escenari i a la sortida del teatre, s'han instal·lat per tot l'edifici detectors de fum i ruixadors d'aigua, s'han instal·lat diverses noves portes tallafocs i s'han dissenyat noves vies d'evacuació.

Volem agrair a l'ICUB i al Districte de Gràcia, així com als seus serveis tècnics i

d'una manera especial als socis d'El Centre pel seu recolzament i el seu suport durant aquests mesos en què no heu pogut disfrutar de les instal·lacions i activitats d'El Centre, així com a la Comissió d'Obres nomenada per tirar endavant aquest projecte, al President del Centre i als companys del Consell Directiu.

Estic convençut que hem viscut i estem vivint un moment històric en la vida de la nostra entitat, que recentment ha fet els seus 145 anys d'existència, amb les obres dutes a terme que ens permetran disposar de la llicència d'activitats, estem garantint, sense cap mena de dubte, el futur del nostre estimat Centre Moral i Instructiu de Gràcia.

Eduard Saboya

5

El perquè d'aquest número

El Centre ha patit una transformació que l'ha mantingut tancat durant l'estiu de l'any 2013. Com que no hem pogut ser testimonis d'aquest canvi, hem volgut crear aquest especial per tal que tots els socis guardeu un record d'aquest període de canvis.

Volíem fer un especial on les imatges fossin les grans protagonistes, per tal que

tothom pogués fixar-se en detalls o curiositats que mai s'hagués imaginat. Els autors de les fotografies són el Lluís Martín i el Joan Guinart, que han fet de fotògrafs durant aquells mesos i han estat els nostres ulls mentre l'entitat es remodelava.

Trobareu en aquest número un article i quatre entrevistes a les persones

més destacades durant els tres mesos d'obres. Ens explicaran anècdotes, curiositats, i també els moments més difícils de tot el camí fet fins ara.

Esperem que us agradi i que el guardeu com a record d'una part molt important de la història d'El Centre.

David Gallach

Entrevista amb ...

Carlos Pablos: "La dificultat més gran va ser obtenir la llicència d'activitats provisional i la llicència d'obres definitiva"

Parlem amb el president de l'entitat per tal de fer un balanç del moment actual i de les dificultats per assolir la situació actual

En què consisteix aquest projecte d'obres?

Crec que és un projecte molt ambiciós per nosaltres, com Entitat que sense la subvenció no hauríem mai somniat que es pogués fer.

La famosa llicència d'activitats, obtenir-la, però sobretot, dotar al Centre d'unes infraestructures que donessin seguretat als nostres socis i a la gent que ens visita. A part de guanyar més comoditat per a tothom, és un projecte en el que s'ha treballat al llarg de tres anys, i encara estem treballant-hi, però la nostra Entitat s'ho mereix per garantir la seva continuïtat.

Ha estat un repte per a tu com a President?

Jo crec que ha estat un repte per a Presidència. Amb el meu amic Eduard Saboya i jo mateix, hem treballat amb moltes ganes per poder, primer de tot, presentar la subvenció i després per explicar al soci que les obres s'havien de fer. Em sento molt orgullós que des del consell directiu haguem pogut portar a terme aquest repte com a gent que estima l'Entitat. Des de la Junta Directiva continuem treballant per acabar un

projecte d'adaptació que mai hauríem pensat que es pogués fer i a la vegada, tenir nous reptes i mantenir el Centre on es mereix estar, a la nostra estimada Vila de Gràcia.

En algun moment t'ha passat pel cap que seria impossible realitzar tota la tasca?

Quan estàvem amb el Centre en plenes obres, pensava que mai tornàvem a tenir-ho tot correcte i acabat. Però sabia que erem capaços de aconseguir-ho tot: som els millors.

Quina ha estat la dificultat a l'hora de començar les obres.

La dificultat més gran va ser obtenir la llicència d'activitats provisional i la llicència d'obres definitiva, que necessitàvem per poder demanar la subvenció. Sense subvenció, les obres eren totalment impracticables.

Amb quines mesures de seguretat compta El Centre a dia d'avui?

Avui l'entitat té les mesures que marca la normativa, i sobretot compta el fet que sigui un edifici catalogat dins del patrimoni artístic de la ciutat de Barcelona. El nostre arquitecte Francesc Berenguer i Mestre, Vicepresident del Centre i mà dreta de Gaudí, va construir un edifici modernista.

A l'hora de parlar amb l'Ajuntament, hi va ha-

ver algun punt conflictiu?

Crec que hem estat molt ben tractats per tothom: funcionariat, equip de govern i també des de l'oposició. Cal destacar l'ajut rebut per part de la Regidora Maite Fandos.

Què penses de la informació que es va donar a l'assemblea passada i que alguns socis no van trobar oportuna?

Crec que es va donar tota la informació real i autèntica. Nosaltres som amateurs, som voluntaris i com a tals, s'ha fet tot amb el màxim de professionalitat i entusiasme. Per nosaltres ha estat un gran esforç, no podem dir que tot ha estat un camí de roses. Quan no ha estat així, hi ha hagut moments personals en els que realment ho hem passat molt malament i això el soci ho descobreix. Moments en els quals les obres han afectat la nostra vida personal.

El soci té tot el dret del món a dir el que pensa, però no oblidem que la Junta també, i a l'assemblea es va informar d'una manera clara i sobretot es va parlar de tot, la qual cosa considero que és el que compte i és important.

Com veus el camí cap al 150 aniversari?

Molt bé, sense triomfalismes, ho veig força bé, però no podem baixar la guàrdia. Hem de continuar treballant en el dia

a dia, amb les seccions, entitats adherides, i totes les activitats que es fan al Centre, des de totes les vessants.

Com a President t'agradaria ser el President del Centre quant es celebri el 150 aniversari.?

Per davant tenim tres anys de feina i nosaltres hem de centrar-nos només en aquest futur immediat. Jo com a soci, us asseguro que la meua Entitat podrà comptar amb mi sempre que vulgui, des del voluntariat. Ser president del Centre ha estat i és un gran orgull per a mi. Per arribar al 150 aniversari encara ens queda un llarg camí. Per tant, l'anirem fent de mica en mica

Ja ha passat un any des de l'acabament de les obres del Centre, un any on hem treballat per continuar adequant les nostres dependències. Per nosaltres i quan dic nosaltres em refereixo a tots els socis, ha estat un gran esforç, tant econòmic com de feina, ja que tothom ha hagut de fer més del que comporta la temporada, però tot sigui pel futur de la nostra Entitat.

Hem fet una petició econòmica i extraordinària al soci, i des d'aquí vull agrair la vostra col·laboració, però també vull deixar palesa la poca implicació general en un moment tan extraordinari i de tanta necessitat, ja que les aportacions no han estat a l'alçada del que ofereix la nostra Entitat al soci, i sobretot a les seccions i grups. Es van demanar encara que fossin petites aportacions, però el resultat no ha estat el que esperàvem, tot i que encara es pot col·laborar si així ho desitgeu.

A la passada assemblea es va informar al soci, que és qui ens ha donat el seu recolzament, de com estava la situació pel que fa a la llicència d'activitats, i de tots els passos que des del consell directiu s'han fet i queden per fer. Es va informar d'una manera clara i sense tapar res, del que s'ha fet i del que queda per fer.. Crec que el soci ha de conèixer els fets, i si en algun moment no va agradar la manera de fer-ho, el que sí puc dir, és que aquesta era la realitat del moment, i el soci n'ha d'estar informat.

Hem aconseguit una fita que era impensable fa uns anys, i hem assegurat el nostre futur, perquè o arriscàvem o el futur era bastant incert per a tots.

El consell directiu ha estat reelegit per tres anys més, tres anys que us asseguro treballarem igual que aquests passats sis anys, intentant marcar una pauta de modernitat i de futur a les portes dels 150 anys d'història del Centre. Aquest Or i Flama, exclusiu d'obres, parla de tot el que hem fet. També opinen a través d'una enquesta les persones que han estat involucrades en les obres. I volem que aquest Or i Flama sigui un testimoni de la feina feta, i un document que els nostres socis tindran en el seu arxiu. Però, sobretot, un testimoni de futur, del nostre futur.

No voldria acabar sense donar una forta abraçada per als nostres socis i sòcies i des d'aquí us demano que col·laboreu amb la nostra Entitat, que el dia a dia sigui per tots una implicació constant.

David Gallach

Parlem de les obres amb...

Francesc Guerrero: "La confecció exacta dels plànols de l'edifici ha estat la dificultat tècnica més gran del projecte"

Ha estat un dels màxims responsables dins del projecte d'obres i la persona encarregada de dur a terme tota la part de l'enginyeria. Ens desvetlla alguna de les incògnites d'aquest llarg procés

En què consisteix aquest projecte d'obres?

El projecte consisteix en determinar les mesures de seguretat, les instal·lacions i altres elements necessaris de que cal disposar per a sol·licitar la llicència d'activitat. Per a implementar aquestes mesures va caldre fer obres, de manera que les obres son un conseqüència de la sol·licitud de la llicència que és en realitat l'objectiu del projecte

Ha estat un repte com a enginyer?

Bé, podríem dir que ha estat un treball força interessant des del punt de vista tècnic.

Quina ha estat la dificultat tècnica més gran a l'hora d'elaborar el projecte?

Sens dubte, la confecció dels plànols de l'edifici amb un grau d'exactitud suficient, atès que els pocs que hi havia eren inservibles. Per la geometria tan peculiar de l'edifici, aquesta feina va requerir un munt d'hores

Amb quines mesures de seguretat compta El Centre a dia d'avui?

Actualment compta amb vies d'evacuació ben definides i practicables; un sistema automàtic d'extinció d'incendis amb aigua a totes les depen-

dències de l'edifici i un d'específic amb gas, a la campana d'extracció de bafes del bar; aïllament de l'escenari amb cortina d'aigua; exutoris per evacuació de fums del teatre; elements d'extinció manuals (extintors, mànegues); polsadors d'alarma; rètols de senyalització; sirenes d'alarma, etc. que permeten assolir un nivell de seguretat acceptable, encara que per les característiques de l'edifici (no hem d'oblidar que es va contruir l'any 1904) no hagi estat possible complir al 100% les normes vigents en l'actualitat.

A l'hora de parlar amb les autoritats, hi va haver algun punt conflictiu?

La comunicació amb els tècnics dels diferents departaments municipals sempre ha estat bona. Potser destacaria l'excel·lent disposició dels tècnics del Servei de Bombers, fet que em va facilitar la feina de resoldre problemes de difícil solució.

Com a enginyer, ha estat un dels projectes més difícils d'elaborar?

Jo no diria que ha estat el més difícil. Potser sí que un dels més complexos per la multiplicitat d'activitats que concorren en un mateix edifici: teatre, sales polivalents, aules, oficina, bar, restaurant, cadascuna amb una reglamentació específica i que cal compatibilitzar

Què és el que primer vas pensar quan et van fer l'encàrrec?

L'any 1982 el llavors president de l'entitat en Josep Cabestany (a.c.s.) em va fer

l'encàrrec del projecte de reforma de l'alimentació d'electricitat per adaptar-la al reglament vigent en aquell moment. L'any 2009 va caldre una ampliació de potencia i una nova adaptació de les instal·lacions al reglament, que ja era un altre. L'Esteve Camps em va encarregar el projecte que s'ha acabat d'executar aprofitant les obres actuals. Es pot dir, doncs, que la meua vinculació amb les instal·lacions de l'entitat ja ve de lluny i em sento molt satisfet i afalagat per la confiança que continua mereixent la meua feina als diferents rectors de l'Entitat.

Què destacaries de tot el procés, des de l'inici del projecte fins al dia d'avui?

Per sobre de tot, la col·laboració i bona entesa entre els diferents actors que hi vam intervenir. Tots van tenir un paper important en la realització dels treballs: l'empresa constructora que pel volum d'obra va ser qui va marcar el "tempus", els diferents industrials, operaris, que van realitzar les instal·lacions, la gestió tècnica i coordinació per part de l'arquitecte, l'Albert Saboya i jo mateix, el control exhaustiu del dia a dia a peu d'obra d'en Joan Guinart i la tasca importantíssima i potser "invisible" de gestió duta a terme amb gran eficàcia per en Carlos Pablos i l'Eduard Saboya que quan sorgia un problema de tipus "polític", sabien trobar el camí per superar-lo.

David Gallach

Parlem de les obres amb...

Joan Guinart: "Una reforma d' aquestes dimensions realitzada en 102 dies i amb només 4 de retard, és un èxit"

Ha estat el coordinador entre els industrials durant tots els mesos d' obres. Ens explica curiositats, detalls i aspectes que ha pogut veure a l' adn d' El Centre.

Què és el que vas pensar quan et van dir que passaries l'estiu entre runes.

El primer que vaig pensar és que em faria un fart d'empassar pols, però era conscient que en unes obres de tanta envergadura, algú de la casa havia de ser allà, perquè es preveia que hi hauria un moviment de gent molt gran, i tots ells desconexadors de les dependències. A part d'això, creia que donat que tota la meua vida professional ha estat relacionada amb les reformes i la construcció, podria, si més no, informar del ritme de les obres i aclarir qualsevol dubte, i de cara al personal és bo que hi hagi algú a l'obra que sap de què va la cosa. Era conscient de que seria llarg, i dur, però era un privilegi veure dia a dia com es desfeia el centre i com s'anava aixecant el nou.

Com ha estat el dia a dia al llarg dels mesos d'obres?

A les 8 del matí obria les portes i entregava les claus de les dependències a qui les necessitava, després, bàsicament era atendre les consultes dels operaris, sovint em preguntaven sobre com es podia accedir als llocs... i potser el més complicat era cada vegada que venia un camió amb material o a buscar la runa, ja que no es podia tallar el carrer i cada 15 minuts venia el bus del barri, aleshores el que feia era aturar el camió o fer-lo donar una volta fins que el bus marxava, així constantment perquè era cada dos per tres. A les 14 hores anava a dinar i a les 15, 30 tornava a ser al peu del canó... i

a les 18 hores quan havia marxat tothom tancava portes i llums i a caseta.

Un altre de les meves tasques era en cas de qualsevol dubte, trucar a l'enginyer a l'arquitecte o a l'industrial corresponent perquè em diguessin què s'havia de fer...facilitar la comunicació entre els industrials, i el que fes falta perquè les obres no s'aturessin en cap moment... m'ho vaig prendre molt seriosament.. Era conscient que no només era qui obria les portes i les tancava,. Em sentia útil, i això em feia ser molt responsable i professional, fins el punt de que hi havia moments en que creia que eren les meves obres...

Com es van coordinar els industrials?

De fet cada dimarts a les 10 hores hi havia reunió d'industrials i tècnics on jo també hi era present per estar al corrent de tot el que es deia i decidia, per si algú em feia alguna pregunta poder ajudar. Tenia els e-mails i mòbils de tots i quan calia els posava en contacte entre ells... també era feina meua...saber-ho tot, i poder informar de tot ,a qui corresponia.

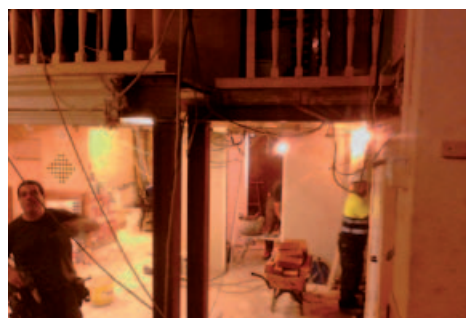

Quina ha estat la dificultat tècnica més gran amb la que s'han trobat?

Potser l'apuntalat de l'altell des del sòtan ja que al tallar la biga es va haver de dissenyar un sistema d'apuntalament molt segur, i de fet el contractista i l'arquitecte van resoldre el tema amb una eficàcia brutal.

Un altre moment delicat va ser quan es va pujar la biga que aguanta els panells d'ignifugat de la boca de l'escenari una

biga de mes de 500 kg que es va col·locar a una alçada de mes de 6 mts... pujar-la va ser bestial.. i la fixació... super estu-diada.

Quin moment destacaries de tot el procés de canvi?

Potser el moment que destacaria és a mitjans d'agost, que tot estava començant però res acabat, que d'altra banda és lògic, i el que desconeixia el tema només veia ferros, runa, materials i 25 persones treballant, i aquesta situació feia pensar que no s'acabaria l'obra al temps marcat....perquè tothom feia nosa a tothom ... pero jo no ho vaig dubtar mai.

Vas descobrir alguna curiositat du-rant les obres?

Si, per exemple que quant es va aixecar el terra de la sala tv i domino... hi havies tres nivells de terra... impensable, tam-bé que pensàvem que el pati corria perill quan saltàvem. Doncs no, a part del pas-sadís dels camarins és tot completament massís de terra, i naturalment, veure com les parets mestres de la façana i fo-rat de l'ascensor eren d'autèntica pedra.

Què destacaries de tot el procés, des de l'inici fins al dia d'avui?

El primer que he de destacar és la impli-cació i la gran feina impagable del consell directiu...que ja venia de lluny. ho he dit molts cops però ha estat brutal... en se-gon lloc els projectes de l'Arquitecte Sr Albert Saboya i de l'enginyer Sr Francesc Guerrero, on estava tot estudiat amb de-tall... tercera la dedicació super profes-sional del contractista Sr Santacana, que cada dia visitava l'obra i per fi i molt important... l'ambient de camaraderia i col·laboració de tots els operaris... com es diu avui... molt bon rotllo entre ells i molt professionals

Una reforma d'aquesta dimensió realit-zada amb 102 dies i només amb 4 de re-tard sobre el previst, es un èxit.

David Gallach

**RESTAURANTE
PIZZERIA
Il Commendatore**

Tel.: 93 322 55 53

C/ Urgel, 247 - 08036 BARCELONA

L'arquitectura de les obres...

Albert Saboya: "Destacaria la bona coordinació que va haver-hi entre tots els industrials i les parts implicades a l'obra"

Parlem amb l'arquitecte responsable d'aquest projecte de grans magnituds. Ens comenta les dificultats tècniques amb les que es van trobar al llarg d'aquells dies

En què consisteix aquest projecte d'obres?

Doncs a grans trets, aquest projecte de reforma amb el qual s'ha intervingut tant en temes d'obra com d'instal·lacions, tenia dos objectius primordials. D'una banda garantir la màxima seguretat dels ocupants de l'edifici davant d'una hipotètica situació d'emergència i de l'altra, millorar-ne i facilitar-ne l'accessibilitat suprimint les barreres arquitectòniques existents: eliminant desnivells, adaptant una cambra higiènica per a minusvàlids, instal·lant un ascensor, etc.

Com tots els socis ja saben, totes aquestes actuacions eren necessàries per tal d'adaptar l'edifici a la normativa actual i poder obtenir la Llicència Ambiental; document indispensable per tal que El Centre pugui seguir funcionant com ho ha fet fins ara i garantir el futur de l'Entitat.

Quina ha estat la dificultat tècnica més gran a l'hora d'elaborar el projecte?

Sempre és complicat adaptar un edifici construït fa tants anys a les necessitats d'avui en dia sense fer grans "destrosses" interiors. En aquest cas però, la major dificultat tècnica, segurament va ser la pujada i col·locació de la gran biga metàl·lica, de 10 metres de longitud, que s'ha hagut de fixar a l'arc parabòlic que trobem just sobre la boca de l'escenari. Aquesta biga és l'encarregada de

europolis
CLUB D'ESPORT I SALUT

CEM SARDENYA

Sardenya, 549-553 · 08024 Barcelona

Tel. 93 210 07 66

info@sardenya@europolis.es

suportar el pes de la cortina talla-focs i els panells d'aïllament al foc que s'han hagut de col·locar per temes de seguretat i transmetre tota la càrrega a l'arc parabòlic. Tot i que els càlculs indicaven que l'arc podia arribar a suportar molt més pes del que se li estava exigint, sempre queda el dubte de veure què passa i esperar que no surti cap contratemps durant l'execució.

A l'hora de parlar amb les autoritats, hi va haver algun punt conflictiu?

La veritat és que res fora de lo normal. Sempre que dues persones o col·lectius defensen els seus interessos i aquests no són coincidents al 100% sorgeixen algunes discrepàncies o punts de vista diferents. Crec que aquí ha estat molt important la bona entesa entre la Junta

Directiva i les autoritats del Districte, que han valorat la tasca social d'una entitat com El Centre i han donat totes les facilitats - dins de les seves possibilitats - durant la redacció del projecte i de l'execució de les obres, per tal que el resultat final fos satisfactori per a les dues parts.

Com a arquitecte, ha estat un dels projectes més difícils d'elaborar?

A nivell de redacció i definició del projecte la veritat és que n'he tingut de més complexes. En aquest cas la complicació venia donada pel poc temps que tant jo com l'enginyer, en Francesc Guerrero, vam tenir per fer el projecte, que no va arribar als 3 mesos. A més, al tractar-se d'un edifici catalogat el projecte requeria un informe previ del

12

Servei de Patrimoni de l'Ajuntament conforme l'actuació que es proposava era respectuós amb l'edifici. Per tant, era molt important tenir el convenciment de que tots els passos que es donaven i les decisions que es prenen eren les correctes, ja que si ens haguéssim trobat amb algun contratemps o l'Ajuntament ens hagués requerit introduir algun canvi al projecte, ens hagués estat gairebé impossible arribar a presentar-lo dins del termini que ho havíem de fer per poder optar a la subvenció de l'ICUB; i aquests diners eren imprescindibles per poder dur a terme les obres.

Què és el que primer vas pensar quan et van fer l'encàrrec?

La veritat és que quan el president em va preguntar si podia i volia fer el projecte vaig pensar: "quina responsabilitat..." però no vaig dubtar i ràpid vaig dir que si. Com ja he comentat abans, anàvem molt justos de temps i hi havia molta feina per fer. Tant jo com en Francesc Guerrero ens vam posar ràpid mans a la obra. Personalment, era el primer cop que m'enfrontava tot sol a un projecte d'aquesta magnitud i, en part, també era un repte per mi veure si podia sortir-me'n satisfactòriament.

Per sobre de tot, el que destacaria és la bona coordinació que va haver-hi entre tots els industrials i les parts implicades a l'obra. Quan se solapen tantes feines és important planificar bé les fases i l'ordre a seguir per tal que els diferents equips de treball no es molestin els uns als altres. I personalment, del que estic més content és que, gràcies a tots, vam aconseguir acabar les feines en el termini marcat i dins el pressupost inicial pel que es refereix a les obres. En actuacions de rehabilitació és habitual que durant l'execució de les obres apareguin "sorpreses" amb les que no comptaves i que es fan presents quan els operaris comencen a treballar i a enderrocar. Sovint, això fa allargar les feines i incrementar el pressupost inicial però en aquest cas tot va anar perfectament en aquest aspecte.

I per últim, i com a soci d'El Centre, m'agradaria donar les gràcies a tots els membres de la junta directiva per les hores i els esforços dedicats, així com a en Joan Guinart que va viure l'obra des de dins, cada dia, durant mes de 3 mesos. Sens dubte, l'èxit final ha estat gràcies a tots.

Què destacaries de tot el procés, des de l'inici del projecte fins al dia d'avui?

David Gallach

13

DES DE P3 A CICLES DE GRAU SUPERIOR

SALLE GRÀCIA AMB LA CULTURA

La Salle
Gràcia

www.lasallegracia.cat

PLACES DISPONIBLES

Informa-te'n

lasallegracia@lasalle.cat 932.922.118

ENSENYAR, EDUCAR, FORMAR

EDUCATIA
ISO 9001
497/13
certificat per ENAC

[AGENDA 21 BCN]
escoles + sostenibles

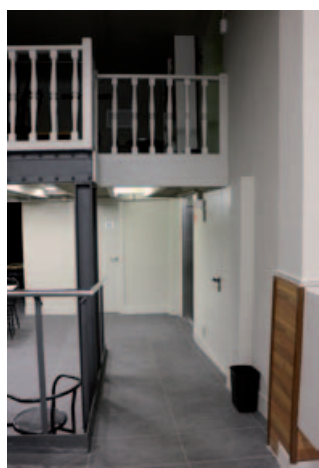
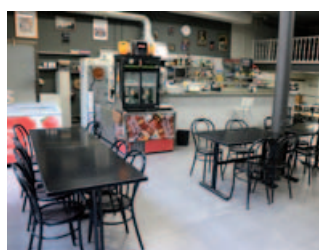
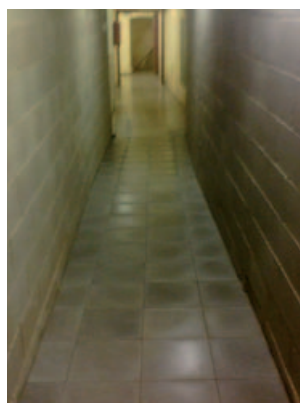
ENS HAS DE CONÈIXER !

Durant les Obres

I el resultat és...

Ajuntament de
Barcelona

medalla d'or de la ciutat
al mèrit cívic

Creu de Sant
Jordi 1994

Col·lectiu d'entitats
culturals històriques
de Gràcia

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana